

Njedźela Graudi.

Jana 15, 26—16, 4.

Hdyž pak tón troschtar pschińcź budže, kotrehož ja wam pobj-
taeź budu wot Wótza, tón duch teje wěrnosće, kiž wot Wótza wu-
khadža; tón budže šwědeźicź wote mnje. A wy budžeće tež šwěd-
eźicź; pschetož wy seže wot spoczatka pola mje byli. To šym ja
k wam rěčał, so šo njebyscheže pohóršowali. Woni waš budža
je šwojich šhromadźisnow wustorkaeź. Čaš pak pschińdže, so,
šchtóž waš mori, budže šebi myšlicź, so wón Bohu na tym šluž-
bu ežini. A to wam budža ežinicź, dokelž woni ani mojeho Wót-
za, ani mje njesnaju. Ale to šym ja wam prajil, so byscheže wy,
hdyž tón čaš pschińcź budže, teho šo dopomnili, so ja wam prajil
šym. To pak wam wot spoczatka nješym prajil; pschetož ja běch
pola waš. Šamjeń.

Wšyle stawisny kšheszczijanskeje zyrkwje, wošebje stawisny
kšheszczijanskeho wěrnowuśnacža, šu stawisny wojowanja psche-
ežimo zušym wučžbam, kotrež nješku na kšheszczijanskim
šakladže narostle. Kaž dolho kšheszczijanska zyrkej wobšteji,
je šo pschecžimo temu wobaracź a wukhowacź měta, so šo
tajke zuse wučžby njebychu w njej a na šwěcže roššěrjale.
A pschi tutym wojowanju šo wo to jedna, hač ma
špomózna wěrnosć abo šahubny a štraschny błud ežłowjeka
wobkniežecź, hač stej ežłowšta wutroba a ežłowške žiwjenje
na pěšš njewěšteje a njewobštajneje ežłowškeje mudrosće
abo na škału wěcžnych a nješhablaznych Božich myšlow
natwarjenej, hač je škóncžnje našcha dušcha, jenicžke, šchtóž
móžemy š tuteje ežaknosće do wěcžnosće šebi šobu wšacź,
š wopacžnej wučžbu wo šruty šaklad ššebana, abo hač je